

Zborové listy

Z obsahu:

*Podobenstvo o stratenom synovi
Muž, ktorý prevrhol Maslowa
Duchovné prebudenia a evanjelizácia
v dvadsiatom storočí
Slovo pre deti*

Podobenstvo o stratenom synovi

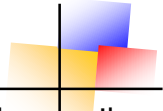
Istý človek mal dvoch synov. Mladší z nich povedal otcovi: „*Otec, daj mi podiel z majetku, ktorý mi patrí.*“ A otec im majetok rozdelil. Po niekoľkých dňoch si mladší syn všetko vzal, odišiel do ďalekej krajiny a tam svoj majetok hýrivým životom premárnil. Keď všetko premrhal, nastal v tej krajine veľký hlad a on začal trpieť núdzu. Išiel teda a uchytil sa u jedného obyvateľa krajiny. Ten ho poslal na svoje pole pásť svine. Túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale ani tie mu nikto nedal.

Vstúpil do seba a povedal si: „*Koľko nádenníkov môjho otca má chleba nazvyš, a ja tu hyniem od hladu. Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otec, zhrešil som proti nebu aj proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom. Prijmi ma ako jedného zo svojich nádenníkov.*“ Vstal teda a šiel k svojmu otcovi. Ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zľutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. Syn mu povedal: „*Otec, zhrešil som proti nebu i proti tebe. Nie som viac hoden volať sa tvojím synom.*“ Ale otec povedal svojim sluhom: „*Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Privedte vykrmené teľa a zabite ho! Jedzme a radujme sa, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil. Bol stratený, a našiel sa.*“

A všetci sa začali radovať. Starší syn bol na poli. Keď sa vracal a bol už blízko domu, počul hudbu a tanec. Zavolať si jedného zo sluhov a vyzvedal sa, čo sa deje. Sluha odpovedal: „*Prišiel tvoj brat. Tvoj otec zabil vykrmené teľa, lebo sa vrátil zdravý.*“ Starší syn sa však nahneval a nechcel vojsť. Ale otec vyšiel a prehováral ho. On však odpovedal otcovi: „*Pozri, toľko rokov ti slúžim, nikdy som neprestúpil tvoj príkaz, a mne si nikdy nedal ani kozliatko, aby som sa zabavil so svojimi priateľmi. No keď prišiel tento tvoj syn, ktorý ti premárnil tvoj majetok s neviestkami, pre neho si zabil vykrmené teľa.*“

Ale otec mu povedal: „*Syn môj, ty si stále so mnou a všetko, čo mám, je tvoje. Ale teraz sa patrí veseliť a radovať, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.*“ **Lk 15,11-32**

Pred nami stojí mravne bezúhonný človek, ktorý všetky prikázania svojho otca zachoval. Obdivuhodné! Starší brat je skutočne lepší než jeho mladší brat. On nepremrhal otcov

majetok s prostitútkami. Naopak, už roky ho usilovne zveľaďoval. A predsa. Ten, ktorý je napohľad lepší, je na tom horšie. A ten, napohľad horší, je na tom lepšie. Mladší syn žil nemravne, ale na konci príbehu ho vidíme v dome s otcom. Starší syn žil mravne, ale na konci príbehu nie je v dome s otcom. Stojí vonku. Aký je teda hriech staršieho syna? Je mravný, bezúhonný, poslušný. Áno, ale je samospravodlivý. Samospravodlivosť staršieho syna je pre otca problém ako svetáctvo toho mladšieho. Mladší syn prosí otca, aby ho prijal späť. Staršieho syna prosí otec, aby vstúpil dnu. Mladší sa stratil vo svete, ďaleko od otca. Starší sa stratil doma, v blízkosti otca. Mladší sa stratil vo svojom hriechu. Starší sa stratil vo svojej добрote. Mladší sa stratil vo svojej nemravnosti. Starší sa stratil vo svojej mravnosti.

Ale zatiaľ čo mladší syn o svojej stratenosti vie, ten starší o nej nevie. A to je to najhoršie. Najhoršia stratenosť je tá, o ktorej človek nevie. Je to stratenosť, ku ktorej nedochádza vo svete, ale v cirkvi. To nie je stratenosť bezbožných, ale zbožných. Ilúzia ich vlastnej dobroty stojí v ceste vidieť pravdu o sebe. Áno, stratiť sa dá i doma, i v otcovom dome. Túto stratenosť človek vidí najťažšie. Lebo na rozdiel od stratenosti vo svetáctve, ktoré je viditeľné, stratenosť v samospravodlivosti je skrytá, neviditeľná. Neraz sa odhalí až pri stretnutí s hriechom druhého.

Pred rokmi mnohí starší synovia začínali ako tento mladší syn, ktorý vyznával: Nie som hoden. Ale po rokoch sa z mladších synov stali starší synovia a z mladších bratov sa stali starší bratia. Tí, ktorí sú hodní. Neplatí to i o nás?

V rozhovore s otcom sa odhalí mentalita staršieho syna. Ak vo vzťahu k otcovi je to mentalita sluhu, vo vzťahu k bratovi je to mentalita sudcu. Tá sa prejaví vo chvíli, keď sa stretne s hriechom svojho brata. To je chvíľa, ktorá nás preverí, ktorá o nás prezradí, čo si v skutočnosti myslíme o sebe a čo o druhých. Čo si starší brat myslí o sebe? Premrhať majetok s prostitútkami? To by sa mne nikdy nemohlo stať. Takého niečoho by som ja nikdy nebol schopný. Veď ja som nikdy

neprestúpil otcove prikázania. Takto hovorí človek, ktorý je presvedčený o svojej mravnej nadradenosti nad druhým. Vždy, keď si pri stretnutí s hriechom brata (alebo i sestry) pomyslíme, že nám by sa také niečo nikdy nemohlo stať, stávame sa staršími bratmi z Ježišovho podobenstva. Mentalita sudcu sa vo vzťahu k mladšiemu bratovi prejaví nielen tým, ako hovorí o hriechu brata, ale i tým, ako hovorí o samotnom bratovi. Otec o ňom hovorí: Tento tvoj brat. Ale starší brat o ňom hovorí: Tento tvoj syn. Môže byť tvojím synom, ale nie je mojím bratom. Komu otec otvoril svoju náruč dokorán, tomu starší brat ukázal chrbát. Pre koho má otec miesto vo svojom dome pri svojom stole, pre toho starší brat nemá miesto vo svojom srdci. Kto sa stal otcovou radosťou, ten sa bratovou radosťou nestal. Ale kto nie je dobrým bratom, ten nemôže byť ani dobrým synom. Na staršom synovi vidíme, že sa nemôžeme odvrátiť od brata bez toho, aby sme sa neodvrátili i od otca. Narušený vzťah s bratom totiž znamená i narušený vzťah s otcom. Koľko mladších bratov pri návrate do cirkvi prežilo prijatie Bohom, ale odmietnutie bratom! Možno i preto je v cirkvi tak málo mladších bratov, lebo je v nej veľa starších bratov. Aké šťastie, že pri návrate mladšieho brata jeho starší brat práve nebol doma! Kto vie, ako by to skončilo, keby pri svojom návrate najprv stretol svojho staršieho brata a nie otca?!

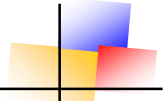
*úvaha citovaná z publikácie SLOVO na každý deň,
Rastislav Betina*

Muž, ktorý prevrhol Maslowa

Koncom januára 2019 (31.01.2019 vo veku 46 rokov) zomrel Ivan Čonka, jeden z tých bezmenných, o ktorých živote sa nikde nedočítate. Jeho pozoruhodný príbeh si však zaslúži nekrológ aj pre širšie publikum.

Súčasťou anonymnej masy

Na Slovensku sú stovky, možno tisíce ľudí s týmto priezviskom. Je vysoko pravdepodobné, že väčšina z nich sú Rómovia žijúci

vo vylúčených vidieckych komunitách. Ľudia, ktorých veľká časť našej spoločnosti vníma ako jednoliatu pogramotnú anonymnú masu bez pridanej hodnoty, ale zato s veľkým parazitickým potenciálom. Súčasťou jednej takejto vylúčenej komunity bol aj Ivan. Predminulý štvrtok ma ráno zobudila správa, že zomrel. Náhle, len tak odišiel 46-ročný muž a to bohatstvo, ktorým obdaroval mňa, ale najmä svoju komunitu, nemôžem prejsť mlčaním. Trúfam si povedať, že Ivan sa totižto svojím životom (minimálne odkedy ho poznám) tak nedokonale, pokrivené ako len človek môže, dotýkal toho najhlbšieho tajomstva, ktoré je významnou súčasťou takzvaného „riešenia rómskej problematiky“. Skúsme si však najskôr v krátkosti predstaviť jeho život.

Životné peripetie

Vyrástol v malej odlúčenej rómskej komunite pri Spišskej Novej Vsi. Od malička trpel vrodenou zrakovou poruchou, prakticky videl obmedzene len na jedno oko. To ho predurčilo k tomu, aby ešte za socializmu vychodil špeciálnu školu v Krompachoch. Ivan zostal až do svojej smrti absolventom takzvanej „osobitky“ na úrovni deväťročnej základnej školy. V skutočnosti to znamená odchádzať zo systému vzdelávania s vedomosťami prvého stupňa základnej školy. Podrobnosti o svojom predošlom živote mi hovoril už na našom prvom stretnutí. Boli to veci, ktoré si ja nechávam iba pre okruh naj dôvernejších priateľov. On mne ako neznámemu človeku s prirodzenosťou dýchania hovoril o tom, ako s partiou chodili dedinským gadžom na zemiaky, ako upadal do dlhovej špirály, podvádzať svoju manželku a ako celý jeho nezodpovedný spôsob života vyvrcholil smrťou 4-ročnej dcéry, ktorá sa otráвила jedovatou chemikáliou vo fľaške pohodenej na smetisku nad ich domom. Dostal sa na úplne existenciálne dno, kde si ho podľa jeho slov našiel Boh. Vďaka nerómskym ľuďom zvonku, ktorí prišli do jeho komunity ohlasovať evanjelium, našiel svoj pevný bod, ktorého sa držal až do osudného dňa. Ivana som smel poznať už ako kresťana, ktorý až do svojej smrti pôsobil v roli pomocného kazateľa.

Vždy je možnosť voľby

V čom bolo Ivanove bohatstvo napriek tomu, že prakticky celý život materiálne a finančne strádal? Ivan svojej komunite okrem zopár rómsko-slovenských duchovných chválospevov nezanechal

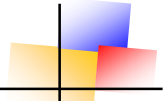
nič v písomnej forme. V tomto sa veľmi podobal na svojho Učiteľa. To, čo nám a predovšetkým svojej komunite zanechal, nazývam „**vysokou kultúrou medziľudských vzťahov**“. Aj v tých najkritickejších, najponižujúcejších a najextrémnejších situáciách v našich životoch máme možnosť voľby, ako budeme reagovať na podnet, ktorý prichádza zvonka. Nástožčivo nám to pripomína viedenský psychiater Viktor Frankl cez svoju skúsenosť totálne dehumanizovanej bytosti ležiacej na pokusnom lôžku doktora Mengeleho v tábore smrti Auschwitz-Birkenau. Frankl nám šokujúco hovorí, že áno, aj v tom nepredstaviteľnom utrpení a ponížení máme slobodu voľby reagovať na podnet zvonka. Môže to byť zvieracia reakcia na úrovni prvej signálnej sústavy alebo to môže byť reakcia bytosti, ktorá má takú silnú predstavivosť, že aj v tých najhrozivejších situáciách myslí na najkrajšie momenty tvorivosti svojho ducha. Ivan samozrejme nezažíval také extrémne situácie ako Frankl v tábore smrti, avšak jeho dlhodobé strádanie a prostredie plné negatívnych podnetov pomerne dôkladne preverili jeho schopnosť upnúť sa niečo vyššie ako sú len okamžité impulzy a základné inštinkty.

Znaky vysokej kultúry

Tá vysoká kultúra medziľudských vzťahov sa prejavovala v tom, že Ivan do závisťou narušených vzťahov vnášal prajnosť a láskavým prijatím premáhal tiché aj otvorené nepriateľstvo. Tam, kde sa rozmáhalo ohováranie, pestoval diskrétno hovorenie pravdy v láske. Hašterivosť a sváry sa snažil tíšiť úprimným záujmom o korene konfliktov znepriatelených strán a nadovšetko sa snažil tvoriť pokoj vo svojom blízkom i širšom okolí. Ivan sa neoplácal zlým za zlé, nebol prehnane dotklivý a domýšľavý, netrpel aroganciou vychádzajúcou z nízkeho sebavedomia, ale práve naopak, svoje sebavedomie prejavoval obrovskou pokorou. Napriek tomu, koľko horkých piluliek musel prehltnúť nielen zo strany domácej rómskej komunity, ale aj pri interakcii s nerómami, nikdy som ho nepočul nadávať na „gadžovských rasistov“. A to mi verte, že dôvodov na to mal požehnané.

Maslow naruby

Poznal som ho natoľko dobre, aby som vedel aj o jeho chybách. Robil ich ako každý človek. A neboli to maličkosti. Napriek tomu sa

mu darilo konať to, čo zakladateľ občianskeho združenia Návrat Marek Roháček na jednom školení pre terénnych pracovníkov nazval „otočením Maslowovej pyramídy naruby“. Ivan sa vlastne naplno tvorivo realizoval, i keď (z nášho pohľadu človeka strednej triedy) nemal zabezpečené niektoré základné potreby, ktoré sa nachádzajú na prvých dvoch priečkach štandardne postavenej Maslowovej pyramídy. Pri ňom som naplno pochopil, že môžeme vybudovať stovky nádherných komunitných centier vybavených štýlovým nábytkom, najmodernejšími počítačmi a pomôckami na najrozmanitejšie voľno-časové aktivity, ale ak nenájdeme do nich ľudí, ktorí tvoria vysokú kultúru medziludských vzťahov, len málo nám to z hľadiska zvyšovania inklúzie vylúčených rómskych komunit osoží. On dokázal tvoriť neviditeľné komunitné centrum priamo u seba doma. Do jeho malej chyže chodili rovnako bohatí aj chudobní, mladí i starší, vzdelaní aj takmer negramotní, veriaci aj neveriaci. Prišli si po radu, povzbudenie, či len tak na čaj a debatu o kázni, či nejakej biblickej stati, ktorú práve čítali. Alebo len tak podebatovať o živote. Bol tam pre všetkých, i keď si potom určite niekde v samote lízal rany, ktoré mu uštedrili blízki ľudia aj prekážky na ceste životom. Tá podstata asi bola v tom, že mal radostné srdce, ktoré dokázalo vždy nanovo poprosiť o odpustenie svojich vín, ako aj svojich vinníkov. Slnko len veľmi zriedkavo zapadlo nad jeho hnevom.

citované z blogu Igora Andrého (<https://andre.blog.sme.sk>)

500. výročie reformácie

DUCHOVNÉ PREBUDENIA A

EVANJELIZÁCIA V DVADSIATOM STOROČÍ

ÚVOD

Tretie veľké prebudenie opadlo v 60-tych rokoch 19. storočia, hoci jeho účinky ešte stále bolo možné pozorovať. Vzrastal vplyv filozofického humanizmu. Západný svet užíval plody priemyselnej revolúcie a začal byť strhávaný silou etického materializmu. Cirkev strácala svoje ostrie a vodcovský hlas vo svete.

Správy z týchto moderných prebudení sú ešte príliš čerstvé, aby boli súčasťou "úctyhodnej histórie". Niektoré pochádzajú len od "zaujatých" svedkov a len málo z nich je preskúmaných kritickými historikmi. Ak ich napriek tomu tu uvádzame, je to preto, že možnosť podobných udalostí sa v dejinách cirkvi neraz preukázala a prítomnosť takýchto udalostí sa prejavila aj v 20. storočí.

Je nutné zdôrazniť, že v 20. st. zároveň s duchovnými prebudeniami došlo aj k veľkému odpadnutiu od viery vyvolanému nielen prenasledovaním, ale aj masovým vplyvom protikresťanský popularizovanej vedy a filozofie prostredníctvom všeobecne prístupnej tlače, rozhlasu, filmu a televízie. Ideály o šťastnom živote vytvárané hollywoodskou filmovou tvorbou odvádzajú pozornosť od otázok večnosti.

Sekularizácia "slobodného Západu" pokročila natoľko, že ťažisko kresťanstva, pokiaľ ide o počet kresťanov, sa v 20. storočí presunulo do Afriky a Ázie a to aj napriek tomu, že z mnohých bývalých kolónií vypudili misionárov ako predstaviteľov koloniálnej minulosti. S prebudeným národným povedomím došlo v týchto štátoch aj k prebudeniu tradičných náboženstiev a k ich misijnej aktivite (napr. hinduizmus). Napriek všetkým protikresťanským trendom bolo kresťanstvo na konci 20. st. najrozšírenejším svetovým náboženstvom s 32,8 % svetovej populácie¹.

ŠTVRTÉ VEĽKÉ PREBUDENIE 1900-1930

-> Modlitebná príprava

Tak ako pri všetkých prebudeniach, aj Štvrté veľké prebudenie bolo pripravované modlitbami cirkvi. Na konci 19. st. rastúci počet kresťanov na celom svete vážne hľadal Boha kvôli hlbšiemu vzťahu s Ním, a aby vylial na Zem svojho Ducha.

Roku 1875 sa v Anglicku začalo Keswické hnutie, ktoré pestovalo učenie o hlbšom duchovnom živote a "bolo anglickou verziou amerického revivalizmu". Zhromaždenia sa konali každý rok a zúčastňovali sa ich anglikáni, non-konformní, ako aj pietisti z európskeho kontinentu.

Dôraz na posvätenie, ktorý bol stálou súčasťou metodizmu a ktorý sa šírila v rozličných formách do väčšiny iných skupín ako predpoklad Tretieho veľkého prebudenia (1858-59), bol na americkej kresťanskej

¹ Patrick Johnstone: Operation World, str. 23

scény ešte stále pozorovateľný. Všetky rôzne skupiny, ktoré vznikli a spojili sa v rokoch 1886 až 1919 do Cirkvi nazarénov, dávali dôraz na hlbší duchovný život. Na oboch stranách Atlantiku sa takto položil teologický základ hlbšej skúsenosti s Bohom.

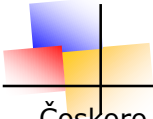
Niekoľko príkladov modlitebného zápasu za prebudenie na konci 19. st. a na začiatku 20. st.: Frank BARTLEMAN, ktorý neskôr podal správu o letničnom prebudení na Azusa Street, a iní s ním trávili celé noci v modlitbe za prebudenie. R. A. TORREY, kazateľ Moodyho zboru v Chicagu a superintendent Moodyho biblického inštitútu cestoval r. 1899 do Austrálie na evanjelizačnú kampaň. Keď tam prišiel, objavil 1 700 domácich skupín, ktoré sa týždenne stretávali na modlitby.

John HYDE, známy aj pod menom "modliaci sa Hyde", prišiel z Ameriky do Indie r. 1892. Hyde trávil aj 40 hodín na kolenách za obrátenie Indov.

-> Wales 1904

Prvým miestom, kde sa Štvrté veľké prebudenie prejavilo, bolo Japonsko r. 1901. K prvému veľkému výbuchu však došlo r. 1904 v oblasti Walesu na Britských ostrovoch. Predchádzalo mu viacero miestnych prebudení a mnoho modlitebných stretnutí. Tieto modlitebné zhromaždenia boli dosť neformálne, každý účastník poslúchal ponúknuť Ducha Svätého. Niektorí prečítali oddiel Písma, iní vydali svedectvo, niektorí sa modlili a iní navrhli pieseň. Modlitebné zhromaždenia obyčajne trvali dve alebo tri hodiny.

Evan ROBERTS (1878-1951) sa pripravoval na kazateľskú službu vo Waleskej kalvinistickej cirkvi. Predtým pracoval v baniach a učil sa za kováča. Jedenásť rokov sa modlil za vyliatie Svätého Ducha na seba a na Wales. Jeho modlitby za seba boli vypočuté 22. septembra 1904 na zhromaždení v Blainannerchu, keď mal silnú duchovnú skúsenosť, ktorú vysvetlil ako nové naplnenie Duchom Svätým. Vrátil sa do Newcastle Emlyn, kde sa zapísal na štúdiá, ale mnoho času v najbližších mesiacoch strávil v modlitbe so svojím priateľom Sydney EVANSOM a plánovaním činnosti pre väčší počet evanjelizačných tímov, ktoré mali niesť evanjelium vo Walesi. Na základe videnia uveril, že Boh im dá 100 000 novoobrátených ľudí. Na konci októbra ako odpoveď na ďalšie videnie sa vrátil domov. S povolením svojho kazateľa začal hovoriť najprv na stretnutiach mládeže a potom na modlitebných zhromaždeniach. Hovoril o svojej skúsenosti a o potrebe všetkých kresťanov byť naplnení Duchom Svätým.

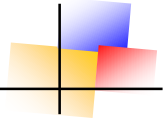
Čoskoro sa stali slávnymi jeho štyri body: (1) Ak opakujeme nejaký hriech z minulosti alebo máme ešte nevyznané hriechy, nemôžeme prijať Ducha, (2) Ak máme čokoľvek v živote, čo je pochybné, musíme to odstrániť, (3) Nutné je úplné vzdanie sa Duchu Svätému a (4) Vyžaduje sa verejné vyznanie Krista.

V nedeľu večer 6.novembra 1904, v Gorseinon, keď ROBERTS hovoril po pravidelnom zhromaždení, prítomní prežili úžasný pocit hrôzy Božej. Mnohí ležali na zemi usvedčení z hriechov, iní volali o milosrdenstvo, mnohí sa radovali z naplnenia Duchom, niektorí volali: "Stačí, Pane Ježišu, lebo inak zomriem!" Prebudenie sa čoskoro rozšírilo aj na iné miesta v južnom Walesi, kde kázali Evan ROBERTS, Sydney EVANS, Seth JOSHUA, Joseph JENKINS a iní. Prebudenie bolo charakteristické spevom a častou absenciou kázania. Niekedy ROBERTS odovzdal len jednoduché posolstvo, inokedy sa len modlil. Zhromaždenia často trvali až do skorých hodín rána. Celý Wales bol zapálený modlitebnými stretnutiami a spontánnymi cirkevnými zhromaždeniami - niekedy s ROBERTSOM, ale aj bez neho. Charakteristická bola preslávená ROBERTSOVA modlitba "Pane, zohni ma".

Prebudenie malo týchto 7 charakteristických znakov: (1) Úcta k Duchu Svätému ako vedúcej sile zhromaždení, (2) jasné kázanie Krista a zdravého evanjeliového učenia, (3) prednostné miesto modlitbám, individuálnym aj spojeným, (4) závislosť na Bohu, nie na ľuďoch, (5) absencia stereotypného programu a stanovenej metódy, (6) ochota odstrániť prekážky požehnanja, (7) priama pomoc neobrátenej.

Hlavná sila prebudenia trvala dva roky (1904 - 1906). 100 000 ľudí pribudlo do cirkví (ako sa modlil ROBERTS). O päť rokov neskôr ich 80 000 bolo ešte stále aktívnych. Mnohé krčmy skrachovali, opilstvo opadlo, zločinnosť sa znížila, takže v niektorých okresoch polícia a sudcovia nemali čo robiť. (Známa je udalosť s baníckymi poníkmi, ktoré nechceli poslúchať baníkov, keď títo prestali hrešiť a nadávať). Nad mestami a dedinami bolo cítiť úžasnú Božiu prítomnosť - v jednom prípade celé dva roky. O dvadsaťpäť rokov neskôr v niektorých častiach Walesu ešte stále bolo poznať atmosféru prebudenia.

Vo februári 1905 ROBERTS na sedem dní odišiel z duchovnej práce. Roku 1906 však bol nútený natrvalo sa vzdaliť zo služby, nakoľko trpel celkovým vyčerpaním.

-> Prebudenie sa šíri do celého sveta

Správy o prebudení vo Walesi sa rozšírili do celého sveta - a s nimi aj samotné prebudenie. V Anglicku arcibiskup canterburský vyzval k celonárodnému dňu modlitieb. V rokoch 1903-06 väčšina anglických denominácií vzrástla o desať percent. Prebudenie prešlo do Škótska a Írska. Zasiahnutá bola celá Škandinávia (Nórsko, Švédsko, Fínsko a Dánsko) - niektorí tvrdili, že tam došlo k najväčšiemu pohybu Ducha od časov misie medzi Vikingami. V Nórsku parlament vydal zvláštny zákon, ktorý povoľoval laikom prisluhovať Večeru Pánovu, nakoľko kňazi nestačili rastu obrátených, ktorí sa chceli zúčastňovať sviatostí. Prebudenie sa prejavilo vo Francúzsku, Nemecku a iných európskych štátoch.

Správa o prebudení došla do Spojených štátov. Zvlášť waleskí Američania, najviac v Pensylvánii, dostávali správy od svojich príbuzných. Na konci r. 1904 prebudenie začalo vo Wilkes-Barre a v iných spoločenstvách v Pensylvánii. Roku 1905 už prebudenie zasiahlo celú krajinu.

20. januára 1905 bol v Denveri vyhlásený deň modlitieb. O desiatej všetky kostoly boli plné a o 11:30 bola väčšina obchodov zavretá. Colorádska legislatíva odložila hlasovanie, aby sa mohla zúčastniť modlitebných zhromaždení. Každá škola bola zavretá. Do štyroch divadiel mesta sa natlačilo dvanásť tisíc ľudí, aby sa modlili. V Schenectady, štát New York, ženy z modlitebných zhromaždení vytvorili tímy, ktoré išli vydávať svedectvo do krčiem. Vo Filadelfii metodistická cirkev prijala do jari 10 000 obrátených členov. V Atlantic City kazatelia oznamovali, že z 50 000 obyvateľov len päťdesiat dospelých ostalo neobrátených. V Los Angeles spojené zhromaždenia dosiahli 180 tisícovú účasť. Dom Veľkej opery bol ešte o polnoci plný ľudí, lebo opilci a prostitútky tam hľadali spasenie. Štvrté veľké prebudenie spôsobilo, že členstvo v siedmich hlavných protestantských denomináciách v Spojených štátoch vzrástlo viac ako o dva milióny.

Prebudenie zasiahlo Kanadu od pobrežia k pobrežiu. V Indii bola dotknutá každá provincia a kresťanské obyvateľstvo vzrástlo o sedemdesiat percent. Kórea prežila tri viny prebudení r. 1903, 1905 a 1907, čo spôsobilo, že počet členov cirkví narástol v priebehu desiatich rokov na štvornásobok. Každá provincia v Číne bola poznamenaná. Prebudenie prišlo do Indonézie, Malajzie, na Fílipíny,

Mandžuska, do Japonska, na ostrovy južného Pacifiku, do Austrálie, na Nový Zéland, do Brazílie, Chile a veľkej časti Afriky.

-> Výsledky Štvrtého veľkého prebudenia

Štvrté veľké prebudenie zasiahlo viac ľudí vo väčšom počte krajín, ako ktorékoľvek predchádzajúce prebudenie. Viac ako päť miliónov ľudí sa obrátilo ku Kristovi. Veľké množstvo misionárov bolo vyslaných do celého sveta, ktorých ovocie sa prejavilo v nasledujúcich desaťročiach.

....pokračovanie v ďalšom čísle.

Slovo pre deti

Čo povedal Ježiš o tom, ako možno vstúpiť do Jeho kráľovstva?

Ježiš učil, že Božie kráľovstvo sa priblížilo. Povedal svojim učeníkom, že On je Kráľ v Božom kráľovstve. Robil zázračné veci. Rozprával pozoruhodné podobenstvá o veciach, ktoré sa stanú, keď príde Božie kráľovstvo.

Jednej noci navštívil Ježiša muž menom Nikodém. Bol to slávny človek. Nikodém bol jeden z najlepších učiteľov Písma v celej krajine.

Možno prišiel k Ježišovi až po zotmení preto, aby si ho nikto nevšimol. Veľa rozmýšľal o Ježišových skutkoch a slovách. Keď Ježiša stretol, vlúdne sa mu prihovril. Nie tak, ako niektorí iní učители. „Ježiš,“ povedal Nikodém, „vieme, že prichádzaš od Boha. Hovoríš a konáš zázračné veci.

Musel ťa poslať Boh.“

Ježiš mohol vidieť priamo do Nikodémovho srdca. Videl, že Nikodém v skutočnosti nechápe, kto je Ježiš. Nikodém si veľmi vážil Ježiša ako učiteľa. Uvedomil si, že Ježiš koná neobyčajné

veci. Nepochopil však, ako je to s jeho Kráľovstvom. Ježiš mu povedal: „Nikodém, ak chceš vstúpiť do Kráľovstva, musíš sa znovu narodiť.“

Úbohý Nikodém. To ho prezradilo. Mal by svoju Bibliu dobre poznať. A predsa nechápal, o čom Ježiš hovorí! Myslel si, že vidí jasne, ale povedal Ježišovi: „Ježiš, nerozumiem, čo máš na mysli.“ Nikodém tým ukázal, že naozaj potrebuje byť znovuzrodený.

Ale čo mal Ježiš na mysli? „Ako sa niekto môže narodiť druhý raz?“ Ježiš mu dal odpoveď. Nemôžeme skutočne poznať Boha ako nášho Otca, kým nepoše do našich srdc svojho Ducha. Vtedy mu začneme dôverovať, milovať ho a poslúchať. Potrebujeme nový začiatok a ten nám môže dať jedine Boh.

Preto prišiel Ježiš. Prišiel, aby na kríži zomrel za nás. Vstal z mŕtvych, a potom sa vrátil do neba. Potom zoslal svojho Svätého Ducha, aby sa jeho Kráľovstvo mohlo začať rozvíjať v srdciach všetkých ľudí, ktorí mu dôverujú.

Nikodém odišiel celý zmätený. Ďalej premýšľal o Ježišových slovách. Neskôr začal Ježišovi veriť a milovať ho a vošiel do Kráľovstva.

Otázka

Čo povedal Ježiš o tom, ako možno vstúpiť do jeho Kráľovstva?

Odpoveď

Do Kráľovstva vchádzame vtedy, keď nám Duch Svätý pomáha vidieť, kto je Ježiš, keď nám pomáha dôverovať mu ako svojmu Spasiteľovi a dať mu svoje životy ako nášmu Pánovi a Priateľovi. Mnohí ľudia verili, že Ježiš bol výnimočná osobnosť a vynikajúci učiteľ. Ak sa ich spýtaš: „Ako môžem vojsť do Kráľovstva?“ povedia ti čosi takéto: „Ži, ako najlepšie vieš.“ „Ži slušným životom.“ „Skús žiť podľa Ježišovho učenia.“

To všetko si určite zaslúži pochvalu. Nikodém, veľký učiteľ, ktorý žil v Ježišových časoch, tieto veci robil. A napriek tomu

nebol v Kráľovstve. Hoci by si aj žil taký skvelý život, nemusel by si patriť Ježišovi.

Preto hovorí Ježiš o vstupe do Kráľovstva. Potrebuješ, aby v tvojom srdci pôsobil Duch Svätý a zmenil ho. Prvým znakom toho, že v tebe pôsobí Boží Duch, je tvoja viera v Ježiša-Spasiteľa.

Pamätaj si verše

Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra...
[Ezechiel 36, 26]

Staršovstvo informuje:

- Staršovstvo diskutovalo s misijnými pracovníkmi MTW o prípravách projektu anglických bohoslužieb.
- Staršovstvo sa zaoberalo otázkou ako umožniť sestram učiacim besiedku plnohodnotnú účasť na Večeri Pánovej. Časťou riešenia by mal byť skorší odchod detí na besiedku v takúto nedeľu.
- Sestry A. Havrilová, P. Borošová a M. Mittelmanová oboznámili staršovstvo so svojím rodiacim sa plánom na vytvorenie diakonickej sociálnej služby. Diskutovali o možnej podpore zo strany zboru.
- 24.3. sa uskutoční výročná členská schôdza. Bude to zároveň zborový deň, t.j. po dopoludňajšom zhromaždení bude spoločný obed.
- 28.-30.3. sa v Poprade uskutoční konferencia „Máme čo zvestovať“.
- Br. M. Jaško požiadal o prevedenie členstva do prešovského zboru, keďže sa presťahoval.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedel'né zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Modlitebné stretnutia:** v nedeľu o 9:30 v zborovej miestnosti
- ✚ **Biblické hodiny:** v stredu o 17:00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti:** každú nedeľu v priebehu hlavného zhromaždenia

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vaším finančným darom na účet:

SK76 0900 0000 0050 2302 2870 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

SK78 3100 0000 0043 5012 9742- pre investičnú Výstavbu Bardejovská

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška, Marcel Kuzma

Modlitebné podnety:

- ✚ **Za brata kazateľa a jeho rodinu**
- ✚ **Za všetky stretnutia v zbore, za ich duchovný úžitok**
- ✚ **Za duchovnú jednotu zboru**
- ✚ **Za evanjelizačnú a svedeckú službu**
- ✚ **Za misiu doma a v zahraničí**
- ✚ **Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia**
- ✚ **Za našich chorých a dôchodcov**
- ✚ **Za uzdravenie Zuzky, ktorá je vážne chorá**

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v stredu 31.3.2019

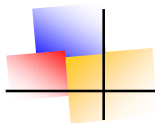
Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J.Homišijn

Jazyková korektúra: I.Žežula

Grafická úprava: M.Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>

Program na mesiac marec 2019

Marec		Zmena programu vyhradená.
3.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
5.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
6.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
7.	Št	10:00 Mami klub study - The Meeting Place 17:00 Women's Bible study - The Meeting Place
9.	So	16:30 Lego-klub
10.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) Večera Pánova
12.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
13.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
14.	Št	17:00 Women's Bible study - The Meeting Place
17.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
19.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
20.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
21.	Št	10:00 Mami klub study - The Meeting Place 17:00 Women's Bible study - The Meeting Place
24.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
26.	Ut	10:00 Mami klub - The Meeting Place
27.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
28.	Št	17:00 Women's Bible study - The Meeting Place
31. 3.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)

* The Meeting Place adresa: Strojárska 1061/3, 040 11 Košice